

lignende Principer paa Sagens nærværende Stadium, saa det Hovet, der skal afløses, er ikke det Hovet, der staaer i Bøgerne, men det, som virkelig faktisk i den sidste Tid har været krævet. Naar der altsaa maatte fremkomme Forslag til en heri grundet Ændring i § 4 ved 3die Behandling, skal jeg altid være villig til at slutte mig dertil, skjøndt jeg troer at indsee, at et saadant Forslag maatte udtrykkes med nogle nærmere Bestemmelser end dem, der indeholdes i de to Forslag til Omredaction, der hidtil ere yttrede.

Premierministeren: Jeg skal tillade mig kun i Henseende til det sidst omtalte Punkt at bemærke, at der turde være Forskiel mellem det Hovet, som ikke er benyttet, og det Hovet, som ikke, saa at sige, har kunnet benyttes. Det første er Tilfældet for at anføre et Exempel med Kornægter; naar man ikke har saa meget Korn, som der kan befordres med Vgter, følger det af sig selv, at man ikke benytter de Vgter, der staae i Hovetforeningen; men deraf følger ikke, at det skulde bortfalde, fordi det ikke i et Par Aar har været benyttet af Gieren. Derimod ere der andre Arbejder, som af en Slags Forstigtighed ere optagne i Hovetforeningen, og af hvilke endog flere senere ere bortfaldne. Jeg vil saaledes til Exempel anføre, at naar der er talt om Riisgjærders Bedligneholdelse, om at saa og saa mange Riisgjærder skulde opføres, men saadanne nu efter Bestemmelserne om Hegnene ikke mere finde Sted, følger det af sig selv, at det Hovetarbejde, som har været bestemt til deslige Arbejder, maa gaae ud med Afsløsningen. Ligesledes er der adskillige ubetydelige Arbejder, som maaskee ældre Giere have ønsket f. Ex. Hørspind, Noddeplukning og andre saadanne Ting, som ingen fornuftig Mand vil forlange. Alle saadanne Ting maae vistnok strax gaae ud, men derimod kan der være andre Arbejder, som ifølge Tidens Omstændigheder til visse Tider eller i nogen Tid ikke have været benyttede, men som det dog kan være af Bigtighed for Gieren at beholde.

Orsted: Det er vist meget rigtigt, hvad den næstsidste ærede Taler yttrede om, at Pengesværdien eller Forholdet mellem Penge og Varer, at den er aftagen i Perioden af 1, 2 eller

300 Aar; men det forekommer mig, at dette er uden Betydning i nærværende Tilfælde, hvor der kun er Spørgsmaal om Contracter, der ere indgaaede paa en Mandts Levetid, hvoraf ofte allerede en meget stor Deel er forløben, og som altsaa kun gjælder for en indskrænket Række af Aar. Det er derimod vist, at der i vor Tid har været Perioder, hvori Pengene ere stegne i Forhold til Korn og Livets Fornødenheder eller Bequemligheder. Det er ogsaa skeet i den seneste Tid, om ikke just netop i den allersidste Tid i Forhold til Kornet, saa dog i Forhold til andre Livets Fornødenheder og Nydelser, og der er paa Grund af den stigende Production og Industri slet ikke saaringe Udstig til, at Forholdet i Tiden kan blive det, at Pengene have en større Værdi, end de hidtil have haft, skjøndt jeg ikke nægter, at der ere andre Omstændigheder, som kunne virke i modsat Retning, saa at det er meget vanskeligt at sige, hvilket der var det Rimeligste. Derimod forekommer det mig, at Korn altid er det, der vil staae i det meest passende Forhold til Agerdyrkerens Indtægter, og at altsaa dette turde tale for, at Bedkommende var berettiget til at vælge Ansættelse i Korn. Naar en æret Taler erkjender, at det er en Partistighed til Fordeel for Øerne, der ligger til Grund for, at han vil have, at Bederlaget ordentligviis skal erlægges i Penge, saa troer jeg virkelig, at det meget let kunde være muligt, at det Modsatte vilde blive Folgen deraf. Men hvad han har udtalt til Fordeel for denne Partistighed, troer jeg i sig selv er aldeles urigtigt; thi her er der jo slet ikke Tale om det gamle ubestemte Hovet, men her er Tale om Hovetiet, som det er blevet reguleret i den senere Tid, og det er vist Noget, som Enhver vil vide, at de Gudsfer, hvorpaa der endnu finder Hovet Sted, indbringer langt mindre end de andre, og naar Hovetiet bliver erstattet efter den virkelige Værdi, saa vil den Gudsfeier, som har Hovetiet, faae lavere Indtægter af sit Guds end den, der har haft hovetifrit Guds at bortsætte, saa at jeg ikke troer, at der er Grund til en saadan Partistighed. Men, som sagt, det er nok saa meget i den Hovetigjorendes Interesse, jeg har meent, at man maatte overlade ham Valget imellem Betaling